

Fizan

Ročník 2006

Číslo 8

Milí Jižané,

pojdme se spolu poohlédnout za uplynulým půlrokem. Čtením zápisů ze Svárožné či Bubnu se můžeme alespoň trochu schladit ve vedrech, která v posledních dnech zasáhla Českou republiku a která nás, jak se zdá, budou provázet i v úvodních dnech tábora. Samotný tábor zatím necháme obestřený tajemstvími, zvědavci hledající alespoň zmínku o vrcholu skautského roku budou mít smůlu, musí si počkat na realitu, která, doufám, předčí všechny očekávání.

-Chlupáč-

Obsah:

Zápisy z výprav
Jarínovo vyprávění
Mikiho osmisměrka
..... a mnoho dalšího

Zaregistrujte se na [www. mujoddil.cz!](http://www.mujoddil.cz)

Ústředí junáka zprovoznilo internetové stránky www.mujoddil.cz, na kterých se může zaregistrovat každý člen junáckého oddílu. Vytvoří se tak postupně přehledná databáze všech skautů. Proto nebude po letech problém kontaktovat bývalého člena oddílu a naopak ten, kdo se bude jednou chtít do oddílu vrátit nebo se jen zajít podívat na schůzku, nebude mít problém svůj oddíl kontaktovat. Zatím je nás zaregistrováno žalostně málo. Neváhejte a přihlašte se!!!

Výprava na bývalou vojenskou základnu Svárožná na Šumavě - 20.-21.1.2006

Dne 20.1.2006 jsme se sešli na HLN u Hutníka. Přišel i Bedlák. Mimo základních věcí jsme s sebou měli ještě boby a běžky. Riki dokonce přinesl železné sánky, které se dají řídit. Přibližně v 18:15 jsme vystoupili z vlaku v Alžbětíně a vydali se na cestu. Asi po 1 km jsme narazili na Vietnamce, tam jsem obuli běžky a vyjeli na cestu. Lasička to klouzalo, protože neměla namazáno a tak to vzdala. Šli jsme

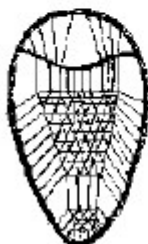
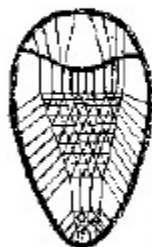
jen málo prošlapanou cestičkou. Kuklič, Pěťa a Chlupáč jeli napřed na běžkách aby zatopili. Po hodině cesty, kdy už se začali smrákat, nám Hejkal ukazoval cestu, kudy máme jít. Nedůvěřivě jsme na něj koukali. Cesta byla prošlapaná jen od našich běžkařů. Nádherně jsme se bořili do sněhu. Louku dlouhou cca 100 metrů jsme šli 30 minut. Těsně za loukou se vynořily dvě postavy a jedna říkala druhé: „Myslíš, že to jsou oni?“ „No, kdo myslíš, že by to tady byl...“ Byl to Pěťa s Kukličem. Pomohli nám s krosnama. Lasička vyrazila napřed na běžkách, protože už jí to jelo. Na zakouřeno základnu přijela ve 22:15. Zakouřená byla proto, že kamna, do kterých Chlupáč topil, kouřily do místnosti. Ostatní přišli okolo 23:00. Všichni toho měli plné „kecky“. Rychle převléct do suchého, najíst a spát...to ale až v 0:15.

Okolo deváté hodiny se probudila většina osazenstva.

Chlupáč zkoušel vykopat záchod, ale když to Myšička zkoušel nanečisto, propadl se. Posnídali jsme vánočku s máslem a k tomu jsme vyslechli příběhy o tom, jak lidé utíkali do ciziny. Po snídani byla svolána rada starších, která rozhodla že se odjíždí!!! Takže rychle zabalit (někomu to dělá problémy), naobědvat a ve 12 hodin odchod. Na nástupišti v Plzni už někoho čekali rodiče.

Druhý den silně sněžilo i v Plzni, takže nevím, jak bychom se odtamtud dostali, když tam bylo přibližně 150 cm a nasněžilo dalších 10

-Lasička-

Hrad Buben - 18.2. 2006

V sobotu 18. února 2006 jsme podnikli jednodenní výpravu na hrad Buben. Zúčastnili se: Chlupáč, Kuklič, Míra, Petr, Kuba, Hejkal Ondra, Vodník, Šiška, Kačka, Lasička, Helča, Karel a já. Sešli jsme se v 10:00 na nádraží. Vlakem jsme jeli do Plešnic, odkud jsme putovali nejdříve k Hracholuské přehradě a potom k samotným zříceninám hradu Buben. Ten leží na skalnatém ostrohu nad ústím Plešnického potoka do řeky Mže. Po prohlídce jsme opékali vuřty a hráli hry. Zpáteční cesta vedla opět na nádraží Plešnice, odkud nás vlak dopravil před 18. hodinou zpět do Plzně.

-Myšička-

18. února 2006Poznámka redakce: Ještě tam byla Helča a Karel

Rádcovský kurs DRaK 1. - 2. dubna 2006

Sešli jsme se 1.4. v 8:45 na konečné trolejbusu č.16 na Doubravce. Dorazilo nás méně než minule, protože někdo byl nemocný, nebo dorazil až do klubovny. Potom jsme vyrazili na cestu do klubovny střediska „ 5. květen“. Prošli jsme okolo Ornitologické stanice a došli ke klubovně, kde jsme si odložili batohy a šli hrát naše připravené hry. Odevzdali jsme naše novinové články a náměty na 2 dvouhodinové schůzky. Zahráli jsme si například: Gordický uzel, „ Hu tu tu tu“, praskání balónku. Poté jsme měli přednášku s názvem Zdravověda. Po dvouhodinové přednášce jsme zase zapařili hry. Na další přednášce jsme si povídali jak máme připravovat hry pro vlčata, světlušky, skauty nebo skautky. Jídlo jsme jedli při přednáškách. Zase nastaly naše hry například: Revoluce, Molekuly aj. Potom zase byla přednáška kde jsme se rozdělili na 3 skupiny: divadlo, foto nebo propagace oddílu. Na divadlo šel Peky, Bodlák a Katka. Nakonec jsme si připravili scénku. V 18:00 jsme mohli 1.) jet se domu vyspat 2.) spát v klubovně. V klubovně spali: Peky, Bodlák, Katka, Dan, Karel a Mejla, ostatní jeli domu. Po 19. hodině jsme šli na Pecihrádek. Když jsme se vrátili, tak jsme se dívali na filmy z tábora 36. oddílu Stopaři. Kolem 21. hodiny jsme šli na prolezačky. S sebou jsme vzali tyče s molitanovými pytlí na obou koncích se kterými jsme se shazovali z padlého kmene stromu. Potom jsme se odebrali zpět a šli jsme si zahrát fotbal. Když jsme dorazili do díry, tak začalo pršet. Naštěstí tam byl zastřešený most, na kterém jsme si zahráli fotbal. Kdo dostal gól, tak za odměnu běžel pro míč z kopce k potoku. Míč skočil 2x v potoce. Když přestalo pršet, tak jsme hráli fotbal asi do 22 hodin v díře. Po návratu do klubovny jsme si zahráli Scrabble. Po skončení hry jsme si kreslili vojáčky (Peky, Katka, Dan). V 1:30 jsme šli spát.

Druhý den jsme vstávali v 7:30. Od 9 hodin jsme hráli „*Ďáblovo bludiště*“. Také další hra byla na rozběhání. Pravidla hry: na papírek se napsala zvířata. Z jednotlivých zvířat jsme tvořili potravní řetězce. Příklad: komár => žába; ořech => veverka => kuna; oasa => rybka => štika => rybař. Na nakrmení živočicha se potřebovalo 3 kusy předchozího živočicha (rostliny). Potom jsme měli mít přednášku, ale úmyslně nám nepřišel přednášející. Najednou se ozvalo „*prásk*“ a někdo začal křičet. Dan vyskočil oknem, ale ostatní zvolili z bezpečnosti dveře. Byli tam zranění lidé. Dostali jsme potřeby k ošetření. Po ošetření jsme si řekli, co jsme udělali dobře a co ne. Potom jsme se vrátili zpět. Najedli jsme se a udělali autogramiádu. Pařili jsme ruční softball s tenisákem (nešel dát homerun) a dámu v terénu. Po skončení her jsme si zabalili a šli na nástup. Na nástupu jsme dostali nijaké drobnosti a rozešli do svých domovů.

-Peky-

Závod EXOD - 5. - 8. května

Co to je? Je to takový Experimentální závod oddílových družin. Jedná se o pokus změny Svojsíkova závodu. Z HL. nádraží Plzeň jsme odjeli na místo našeho táboření. Po pár nečinných minutách k nám odrazili i ostatní družiny. V ten večer jsme se jako družiny měli zbavit sami a to formou her.

Druhý den jsme měli uvařit oběd který ochutnají a zhodnotí i ostatní družiny. Byl to tak zvaný soutěžní oběd. Naše skupina zvaná EkaLaPeHe vařila rizeto. Všem chutnalo a všude nám ho chválili. Po zdařilém obědě jsme už šupajdili (bez krosen) na útrpnou cestu do Velhartic. Při cestě jsme jednak plnili nejrůznější úkoly a i jsme se fotili. V daném vesnici jsme se nahledali školy až jsme ji našli. Ubytovali jsme se ve kmenové třídě 1. 2 a 3.ročníku. Pokud jde o stravování tak to bylo vynikající. Tělocvična byla suprová a prostory školy dobré.

Třetí den byl dnem soutěží. Dopoledne jsme běhali po okolí a plnili nejrůznější úkoly. Odpoledne jsme se každý rozdělili a byli na nejrůznější akci. Ještě ten samý den večer proběhla bojová hra a pouť. Večer přišlo vyhodnocení v tělocvičně. Umístili jsme se jako čtvrtí ale vůbec nám to nevadilo. Chtěli jsme hlavně vyhrát v MF(Modré Flotile) Po této akci jsme opravdový Exoti :o)

V neděli jsme se byli podívat na hrad ve Velharticích. Medúze,Kačce,Lasičce a Evě se nechtělo proto se vydaly na obhlídku hradeb. Při této cestě jsme si i trošku zašplhali a nakoukli do jedné místnosti která nejspíš neměla být viděna očima návštěvníků protože v ní bylo různé haraburdí. Když se vrátili ti kteří šli na prohlídku hradu, šli jsme zpátky do školy a honem na vlak. Byla to dobrá akcička.

-Lasička-

Oslava 40. výročí založení oddílu - 8. 4. 2006

Nazdar Jižane máš-li zájem vzpomínat si na léta strávená ve skautském oddíle, přijď na oslavu konanou u příležitosti 40. výročí jeho založení. Lákala pozvánka všechny jižany na oslavu konanou 8. 4.

Začátek byl plánován na 13:00. Tou dobou ještě visel na nedalekém dubu oběšenec a kolem leželo spousta raněných. Frekventanti zdravotního kurzu poskytli těmto výtečníkům první pomoc a pak se odebrali do bazénu za dalším výcvikem, takže jsme měli Senečák (dle plánu) sami pro sebe.

Ze začátku jsem měl pocit, že se dohromady nikdo nedostaví, ale potom se na obzoru objevil hlouček, ze kterého vyčníval Zajíc a povykoval Rejnok a tak se nás nakonec sešlo dost. Kruh při úvodním nástupu nabýval na naše poměry gigantických rozměrů a i prezence trvala poměrně dlouho. Celkem nás bylo 32.

Po nástupu jsme si zahráli kost' o, prošli se na chůdách a hledali čísla v telefonním seznamu. Při všech těchto soutěžích bojovali družiny poskládané z mladších i starších statečně a s velkým nasazením. Pro mě coby rozhodčího bylo úžasné pozorovat zápolící chlapíky a poslouchat jejich komické průpovídky a povzbuzování se. Objevili se i drobné naschvály a legrácky na účet soupeře. Venkovní radovánky jsme zakončili tanečkem tjájajou a skupinovým fotem.

Po přesunu do klubovny jsme svlažili vyprahlá hrdla limonádou a zaposlouchali se do Akelova vyprávění stran založení oddílu a další historie. Fredy přečetl nejstarší zápis z naší kroniky a Ríki přečetl zápis z Jarínova deníku. A aby byla ukonejšena naše zvědavost, kdo co dělá, kolik má dětí atp. dostal každý prostor říci o sobě pár slov. Jarín toho také využil a poděkoval všem že přišli. A bylo na něm vidět, že je tím dojat.

Pak Miky předal oddílu svůj dar, branky na foukanou a holky vlastnoručně upečený dort. Od Akely jsme dostali knihu o historii skautingu.

A přišli na řadu fotky promítané na zeď. Starší osazenstvo se sesypalo co nejbliž. Výbuchy smíchu se mísily s radostnými výkřiky: „Jé, to je tuten!“ „Tyjo to je tenhle? No nekecej.“ „Jé, hele to jsem já.“ K této podívané jsme konzumovali vynikající roládu, dort a další laskominy.

Bohužel se čas nachýlil a tak jsme si ani nestihli prohlédnout všechny fotky a byl tu závěrečný přípitek. Proviant'ák Karel vytáhl rychlé špunty a přemítali jsme jaká vhodná slova volit. Zvítězil pokřik. Při něm jsem cítil, že jsem součástí něčeho výjimečného, co tu bylo, je a snad ještě dlouho bude a byl jsem tomu rád.

Po pokřiku jsme se s úsměvem na líci a s mimořádným vydáním časopisu Jižan v kapse rozešli do svých domovů.

-Kuklič-

Něco z minulosti

Ani v tomto čísle nebude chybět další úryvek z Jarínova starého zápisníku. Dnes bude opravdu zajímavý, Jarín popisuje neshody a rozepře uvnitř oddílu, ale zároveň úspěchy, kterých se podařilo dosáhnout. Jsem rád, že si po letech můžeme přečíst originální zápisky někoho, kdo byl přímo v centru dění a kdo si dokázal utvořit jasný názor a hlavně své myšlenky sepsal, a tak se dnes můžeme podívat do minulosti bez zkreslení idealistickou lidskou pamětí.

-Chlupáč-

.....Konečně je tu tábor. A další nepěkná věc - aniž by se s námi Ledňáček s Willym poradili, navštíví těsně před táborem Akelu a udělají program, který velmi připomíná Lesní školu. Systém přednášek, hry a zábavy. Já mám připravený Poklad černého delfína. A ten se nějak do Ledňáčkovu programu nemůže vejít. Střetávají se koncepce, názory na vedení tábora. Za 14 dní tábora se velice rychle pozná, co je kdo zač. To je stará pravda. Mám své zkušenosti z minulých let.

Nejlepší z nás je Bedlák. Postavil celý tábor. Kuchyni, jídelnu, stany a gigantickou bránu, kterou si Ledňáček vymyslel. Stavěli jsme ji týden. Zbytečná práce, škoda dřeva a námahy. Nakonec tábor dobře dopadl. Černý delfín vyšel nad očekávání, kluci měli oči navrch hlavy, něco takového v životě nezažili, poklad nakonec všichni našli. Byli to kroniky a buzoly a pamětní placky. Ke konci tábora se názory vyhrtotily. Kluci, hlavně Barry, už to nevydrželi. Dali najevo, že takové vedení oddílu a tábora si nepředstavovali. Že od podzimu se musí mnohé změnit. Hlavně spolupráce nás pěti ve vedení.

Tábor skončil, veškerou výbavu jsme složili u mě na chalupě. Půda je skoro plná. Veškerou likvidaci tábora jsme opět zvládli my tři já, Barry a Bedlák.

Přišel podzim a začal nový skautský rok. Na první schůzku přišel Ledňáček a přinesl od Willyho fotky z tábora, aby si kluci vybrali, které budou chtít udělat. A tehdy se Ledňáček svěřil se svými problémy. Že má doma trable a že teď nebude mít na oddíl čas. Já mu řekl, že to nevádí, že je nás na vedení dost, že to potáhneme za něj. Až si problémy doma vyřeší, tak ať přijde. Od té doby jsem ho neviděl!

Teď je půlka února roku 1992.

-Jarín-

Výlet na kolech do podzemí v Nevřeni - 20. 5. 2006

V sobotu 20.května jsme podnikli cyklovýpravu do obce Nevřeň, která se nachází asi 13km severozápadně od Plzně a dodnes jsou zde pozůstatky štol, protože se zde těžilo uhlí a kaolin.

Na konečné tramvaje se nás sešlo celkem třináct. Jmenovitě to byli: Myšička, Šiška, Kuba, Marek, Vodník, Šklebil, Miki, a Peky, Michal, Petr, Chlupáč a Kuklič a máma Eva. Hned první stoupání pod Krkavec naznačilo, že nepůjde jen o rekreační vyjížďku a prověřilo morálku a sílu všech účastníků. Na další cestě nás doprovázely poryvy větru i závaný z prasečince. Nakonec jsme zdárně dojeli k cíli! Když jsme míjeli trubku vedoucí do země, alespoň někteří netušili, že to je jediný vchod a východ pro další dobrodružství... Průvodcem štolou byl Kuklič a bylo poznat, že podzemí zná jako své boty. Bezpečně nás provedl nástrahami a ukázal krásu tajemna a lidové tvořivosti. Obnovili jsme placku Jižního kříže a obdivovali i jiné výtvary. Pod zemí jsme se museli spoléhat na světlo z baterek a v chladu nám docela vyhládlo a proto jsme rádi šplhali vstříc světlu a potravě v podobě opečených buřtíků. Než se opekly, museli jsme nasbírat dřevo a Myšička s pomocí Michala rozdělal oheň. Po tom všem zbyl ještě čas na fotbálek na zelené louce. Většina hráčů tam nechala srdce a plno fyzických sil, takže výsledek nebyl nejdůležitější.

Při zpáteční cestě nás doprovázel deštěk a vítr, ale vše bylo dobře naplánováno a skutečná nepřízeň počasí začala až hodinu po našem rozchodu. Tento zápis jsem dělal spolu s Evou, která se po návratu sice neubráníla spánku z únavy, ale přesto tvrdí, že se vrátila alespoň na chvíli do dětských let a za to děkuje a vyslovuje obdiv velkým klukům (roverům) za jejich nadšení pro věc!

-Kuba-

Domaslav - 3. - 4. 6 2006

V sobotu 3.6 jsme se sešli na nádraží. Vlak směrem Přovany odjížděl v8:05. V Přovanech jsme přestoupili na lokálku směr Bezručice. Vystoupili jsme v Kokašicích a po tříkilometrovém pochodu jsme dorazili do Domaslavi. Ubytovali jsme se na faře. V 11 hodin byli před farou: Míra, Riki, Ondra, Hejkal, Peka, Kačka, Helča, Kuklič a já. Vyrázili jsme směr Gutštejn. Na první zastávce jsme si uvařili polévku. Po namáhavém překonání brodu přes Hadovku jsme došli na hrad, který jsme si prohlédli. Pokračovali jsme ke kamenolomu u Konstantinových Lázní, kde jsme pekli buřty. V Konstantinových Lázních jsme do lahví načerpali Prusíkův pramen. Ve 20 hodin jsme se vrátili do Domaslavi. Po večeři a hrách jsme příjemně unaveni usínali.

V neděli jsme vstávali v 8,00h. Po snídani jsme dopoledne hráli hru, dobývání pevnosti. Po obědě jsme sebrali ráno zabalené batohy a vydali se do lanového centra v Polžicích. Zde jsme lezli a skákali. Vlakem v 16,40 z Bezručic a po přestupu v Přovanech jsme se vrátili do Plzně. Se změnou programu místo na Střelu do Domaslavi jsme všichni byli spokojeni

-Myšička-

Finále Modré flotily - 20. - 21.-5. 2006

Modrá flotila je název celoroční etapové hry, které jsme se mohli zúčastnit díky časopisu Skauting, kde každý měsíc vycházely nové úkoly. Hra byla motivována příběhy z pirátského prostředí. Mezi sebou mohly soutěžit oddíly z celé republiky a to nejen ty skautské. Z našeho oddílu se přihlásily skupiny tři Vousáči, Klepeta, Vydry jižanský. Do finále postoupily vždy jen tři nejlepší. Povedlo se to jen našim skautkám, i když všichni bojovali statečně.

A tak jsme 5.5. vyrazili na Sečskou přehradu, kde jsme se měli utkat s těmi nejlepšími o pořadí. Kačka, Lasička, Helča (stále ještě bez přezdívky) a Eva se poprvé ukázaly v pirátských oblecích. Zápolení byla věnována celé sobota a dopadla pro naše holky skvěle, i když Drake vymyslel pěkně těžké úkoly v chladném počasí se soutěžící potápěli a vůbec ve vodě byli dosti často. Ale holky to zvládly opravdu skvěle a nakonec vyhrály!!

Večer jsme se ještě projely na pramici (největší strach jsem měl já), kde Helča dostal přezdívku Medúza a to podle pádla, které měla a kde byla nakreslená krásná medúza. Soutěž se nám líbila, pěkně jsme si užili zajímavé úkoly a těšíme se na příští rok, jak všechny rozdrtíme.

Ahoj piráti a pirátky!

-Riki-

Mikiho osmisměrka o hodnotné ceny

Správné znění tajenky odevzdávejte Kukličovi.

T	Y	R	D	Y	V
H	O	T	A	B	O
E	H	Á	O	Y	K
Č	E	B	D	B	N
L	Ň	O	Á	O	A
V	B	R	B	S	L
O	S	T	A	N	R

batoh, oheň, vlče, body, tábor, soby, boty, vydry, lanko, stan

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.sweb.cz/jizni.kriz

Kuklič: 723 215 934

Marek: 776 737 801